

[Eva Rothenborg.]

næppe undgå at få virkninger på andre områder, det bliver vanskeligere med den lærercentrerede evaluering, ligesom der kan blive problemer med at nå frem til fælles eksamensopgivelser.“

Tanken bag forslaget er jo i virkeligheden også den 12-årige enhedsskole, og den tilstræber yderligere en sammensmeltning af HF-kurset og gymnasiet, hvilket også erkendes inden for GL, hvor formanden i samme blad skriver om sammensmeltningen og den yderligere integrering af HF og gymnasieundervisningen.

Men restgruppen, der skal hales frem, drejer sig heller ikke om det store tal, som menes. I kompetente skolekredse mener man kun, det drejer sig om mellem 10 og 20 pct. Derimod erkender man, at kundskabsniveauet, ikke mindst i tysk, efterhånden er invalideret; så meget mere beklageligt er dette jo, efter at vi er blevet medlemmer af EF, hvor vor største og nærmestboende partner er Tyskland. Det forringede kundskabsniveau betyder en stigende belastning på undervisningen i l. g, hvor kostbar tid spildes med at bibringe eleverne kundskaber, som for længst skulle have været indlært.

Med hensyn til aldersbegrænsningens ophævelse må jeg sige, at dette er et banesår over for studenterkurserne, der ikke indrømmes samme ret nedefter. Når man så yderligere skaber denne konkurrenceforvridning, vil man faktisk give kurserne dødsstødet og dermed bidrage til yderligere arbejdsløshed. Jeg er helt uenig med undervisningsministeren i hendes betragtning om aldersspredning i klasserne, for de erfaringer, der er høstet ude på den skole, hvor jeg selv har undervist, bl. a. i HF-klasserne, har vist det stik modsatte, at der kan opstå et overordentlig stort modsætningsforhold, hvis aldersspredningen er for stor i en klasse.

Endelig er der jo den ikke uvæsentlige ting, som hedder økonomiske konsekvenser. De 10 mill. kr., som undervisningsministeren nævner, holder hverken her eller der. Alene i Frederiksborg amt, hvor de 6 store gymnasier har lavet en tilgangsprognose, er man kommet til en tilgang på 15 pct., hvilket betyder mindst ét yderligere spor ved hver skole, og det betyder yderligere ansættelse af lærerkrafter og ikke mindst en vold-

som tilgang i kravet om undervisningsmateriale, som har været meget svært at skaffe i de senere år.

Jeg skal også lige nævne afviklingen af de akademiske lærere ved privatskolerne. Det er en vildmand. Det kan ikke afvikles på fire år, og desuden er det forkasteligt, mener jeg, at gribe ind i de private gymnasiers rettigheder.

Tilbage står der kun i denne omgang at sige, at det er altid betænkeligt med reformer i en sparetid, men at omkalfaltre hele vores undervisningssystem på et tidspunkt, hvor landets økonomi er sådan, at man end ikke har midler til den allerede gennemførte skolereform, og hvor man skærer ned på en lang række trangsbestemte ydelser i begge ender af livsskalaen, er uansvarligt. Jeg er ked af at benytte dette udtryk, men jeg må betragte forslaget ud fra mine år som lærer i den højere skole, og dér ser det ikke godt ud.

Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for forslaget, som det er, men vi vil naturligvis meget gerne bidrage til en saglig diskussion af det under udvalgsarbejdet.

Lone Dybkjær (RV):

Lovforslaget indeholder dels konsekvensændringer, dels helt nye ting. Jeg skal prøve at koncentrere mig om nogle enkelte spørgsmål og så sige, at det naturligvis hænger sammen med den diskussion, vi har omkring det 10.-12. uddannelsesår.

Når man kigger på målsætningen for gymnasiet, så ser man jo, at gymnasiet fortsat skal være almindennende og samtidig skal give det nødvendige grundlag for de videregående studier. Det radikale venstre er tilhængere af, at dette dobbeltprincip fastholdes. Vi er tilhængere af, at enhver, der har lyst til og mulighed for at få en generel uddannelse, får tilbuddet om at få en generel uddannelse af 12 års varighed. Men det behøver jo ikke nødvendigvis ske på et gymnasium, det kan også ske andre steder, og jeg vil godt understrege, at det skal være et uddannelsesstilbud; der skal ikke være tale om uddannelsesvang.

Når vi er tilhængere af, at denne generelle mulighed eksisterer, er det naturligvis, fordi det dynamiske samfund, vi har, stiller øgede krav til omstillingsevne og til almen forståelse af samfundsudviklingen, både for at